



Degemeentes van Val di Nievole



Buggiano



Comune di Buggiano

Omstreeks 200 voor Christus werd een moedige soldaat voor zijn heldendaden beloond met een stuk grond dat hij zelf mocht uitzoeken. Men was verbaasd over zijn bescheidenheid toen hij enkel vroeg om een stuk zo groot als een runderhuid. De soldaat nam de huid en sneed het in lange reepjes, die hij om een prachtige heuvel legde; Buggiano. Van Foro Bojani veranderde de naam in Abadiano of Abudius. In een document uit 979 voor Christus wordt de heuvel echter met Buzano aangeduid. Daarna wordt Buggiano in de geschiedenisboeken pas weer in 1135 vermeld, wanneer dit kleine aardse paradijs een rol speelt in de oorlog in het Toscane van de Middeleeuwen. Een bijzondere bezienswaardigheid van Buggiano is het Palazzo del Podestà, een Middeleeuwse burcht dat in de XIIIe eeuw is gebouwd. Op de gevel ervan zijn 57 terracotta familiewapens aangebracht, afkomstig van de belangrijke Florentijnse familie Della Robbia.

Chiesina Uzzanese



Comune di Chiesina Uzzanese

Chiesina Uzzanese is nog een jong stadje, daar het enkel in 1963 administratieve autonomie verworf. De enige getuigenis van zijn Middeleeuwse achtergrond kan worden gevonden in het Xenodochio, een bouwsel bestaande uit zowel een kerk als een onderkomen voor pelgrims tijdens hun tocht naar Rome. Tegen de XIVE eeuw vormden zich kleine nederzettingen op de droogstaande grond van de paluden en rondom de brug over de Pescia rivier, ook wel Uzzanese genoemd. Het stadje heeft zich verder ontwikkeld doordat het precies op de hoofdweg van Valdinievole lag, op de postroutes voor Pisa en Lucca en in modernere tijden doordat de snelweg van Florence naar het strand Chiesina Uzzanese doorkruist met alle positieve economische gevolgen van dien.

Lamporecchio



Comune di Lamporecchio

Giulio Rospigliosi (1600 – 1669) die onder de naam Clemente IX als Paus werd gekozen en die beroemd is geworden als vredesbemiddelaar voor Aquisgrana, waardoor hij de 'Pace Clementina' tot stand bracht, vroeg aan Bernini om een huis voor hem te bouwen. 'Waar?', vroeg Gian Lorenzo Bernini (beroemd om zijn ontwerp van het Louvre) 'Hoe bedoel je 'waar?'', antwoordde Clemente. Villa Rospigliosi moet in Lamporecchio worden gebouwd, omdat daar de puurste wijn van heel Italië wordt gemaakt..... De naam van het stadje werd een paar eeuwen eerder voor het eerst genoemd in verband met de barbaarse *Lamprek*, waarschijnlijk een vertaling van *Emporiculum*, kleine markt. Tegenwoordig zijn de heuvels van Lamporecchio nog steeds wonderschouwen, de wijn is er nog steeds heerlijk en wordt traditioneel nog steeds het feest van de Heilige Brigida (1302 – 1370) gevierd. Het lijkt wel of er in Lamporecchio door de eeuwen niets is veranderd en hopelijk zal dat zo blijven.

Larciano



Comune di Larciano

Tadje in Valdinievole dat zich uitstrekt van de vlakte tot halverwege de heuvel: een stukje ten oosten van Montalbano en grenzend aan de Padule van Fucecchio. Tijdens de economische groei heeft men hier altijd een sterke band met het platteland gehouden, met de tradities en waarden van de landbouwer. In Larciano worden vooral wijn en olijfolie geproduceerd. Over de afkomst van de naam 'Larciano' doen verschillende verhalen de ronde. Er wordt bijvoorbeeld gezegd dat in 631 na het ontstaan van Rome een centaurus van de *gens Laertia* zich op Montalbano heeft gevestigd en er een nederzetting heeft gesticht, dat later 'Laertiano' zou worden genoemd. Het eerste document waarin Larciano wordt genoemd stamt uit 942 na Christus. Hierin wordt het aangeduid als 'Villa Larziana' en daardoor is het ook erg waarschijnlijk dat Larciano voorkomt uit een familienaam: 'Larzia', die hier in 384 voor Christus een nederzetting genaamd 'Villa Larziana' zou hebben gesticht. Het feit dat deze informatie is gedocumenteerd maakt de tweede uitleg meer plausibel, maar een derde verklaring zou ook kunnen zijn dat de naam is afgeleid van 'lariks' (larice in het Italiaans), omdat er in het verleden in deze omgeving grote lariksbossen waren.

Massa e Cozzile



Comune di Massa e Cozzile

De gemeente Massa e Cozzile bestond ooit uit drie verschillende dorpjes: Verruca, Massa en Cozzile. Het stadswapen van het stadje vertegenwoordigt nog steeds de symbolen van de drie dorpjes: het kruis van Verruca, de lelie van Cozzile en het ijzeren symbool van Massa. Massa is een van de oudste nederzettingen van de Valdinievole en is ontstaan uit een agrarische onderneming uit de derde of vierde eeuw voor Christus. De Romeinse oorsprong ervan kan worden afgeleid uit archeologische vondsten van munten, urnen en epigrafen in de buurt van Massa. Pas in de eerste helft van de 11e eeuw werd er over 'Massa sulla Borra' geschreven en eveneens is er documentatie over het kasteel van Verruca gevonden, terwijl Cozzile waarschijnlijk later is gesticht. Aanvankelijk werd het door de Longobardi bezet, daarna door Lucca en in 1339 of 1340 kwam het in handen van Florence. In 1814 werd Massa e Cozzile eindelijk autonoom.

Monsummano Terme



Comune di Monsummano Terme

Over het kasteel van Monsummano werd in 1005 voor het eerst geschreven. De heuvel van Monsummano ligt tegenover de heuvel van Montevettolini, een Middeleeuwse burcht die eveneens door de Florentijnen was bezet. In '200 diende het kasteel van Montevettolini als vluchtoord voor Florentijnen en Lucchesi tijdens de bloederige strijd tussen de Guelfi en de Ghibellini. Monsummano werd gesticht door de Groothertog Ferdinando en zijn hofarchitect. Na enkele wonderbaarlijke gebeurtenissen tijdens de laatste decennia van '500, zoals het ontstaan van een bron onder een tabernakel van de Heilige Maagd Maria gaf de Groothertog opdracht aan zijn architect om een Sanctuarium ter ere van de Maagd Maria te bouwen dat uiteindelijk de naam Fontenuova (nieuwe bron) kreeg. Pas halverwege '800 werden de thermale grotten ontdekt: natuurlijke warmtebronnen met een therapeutische werking die vandaag de dag in een moderner jasje nog steeds als touristische attractie dienst doen.

Montecatini Terme



Comune di Montecatini Terme

In het jaar 1000 had Montecatini Terme meer dan drie kilometer stadwal, zeven stadspoorten en 25 torens. Het was inmiddels al duizend jaar geleden dat Catilina, de grote rebel in het Rome van Cicerone en verslagen in de slag bij Pistoia, hier voor de laatste keer de zon achter de heuvels zag verdwijnen. Sindsdien werd de heuvel *Mons Catilinae* genoemd. De Romeinen, de grootste ontwerpers en bouwers van thermale baden, waren toen al op de hoogte van de aanwezige warmwaterbronnen. Montecatini Terme is de meest centraal gelegen stad van de Valdinievole, dat op zijn beurt weer het hart van Toscane is. Tweeduizend jaar later is Montecatini de ideale bestemming voor wie op zoek is naar prachtige natuurparken voor het maken van lange wandelingen, een ruim aanbod van geweldige hotels en een moeilijk te evenaren nivo van gastvrijheid, evenals een scala aan thermale baden en esthetische en therapeutische behandelingen. Dit alles in een decor van groene en glooiende heuvels en omringd door de verschillende stadjes en dorpjes die samen de geschiedenis van Toscane hebben geschreven.

Pescia



Comune di Pescia

Het stadje Pescia, dat als de hoofdstad van de Valdinievole wordt beschouwd, heeft zijn oorsprong in de Middeleeuwen. Het is gescheiden door een rivier die ook de andere 'scheiding' van het stadje aangeeft: ten eerste is er het religieuze deel waar de kathedraal staat en ten tweede is er de civiele helft, daar waar het gemeentehuis staat en het plein zich uitstrekt. Antieke gebouwen en elegante kerken karakteriseren het oude stadscentrum dat ondanks de vele verbouwingen en renovaties nooit zijn originele vorm heeft verloren. De belangrijkste touristische attracties zijn de Castelli della Valleriana en het dorpje Collodi, dat wereldberoemd is, daar de schrijver van *De Avonturen van Pinocchio* zich naar het dorpje heeft vernoemd. Pescia is een fascinerende stad, omgeven door prachtige natuur. Ook is het bekend om de grootste handel en productie van bloemen en planten in centraal Italië.

Pieve a Nievole



Comune di Pieve a Nievole

Dit stadje dankt zijn naam aan het kerkje (pieve) van San Pietro a Neure, een eeuwenoud bouwsel langs de weg van Lucca naar Pistoia op de Via Cassaia. Waarschijnlijk was het opgericht door de Bisschop van Lucca, Frediano, nog voor de invasie van de Longobardi in Valdinievole in het jaar 570. Als gevolg van de bellische gebeurtenissen in Valdinievole tussen de XIIe en de XVe eeuw werd de priester van het kerkje overgeplaatst naar de San Michele basiliek van Montecatini, die vervolgens de naam van het originele kerkje kreeg, die op haar beurt weer aan San Marco werd opgedragen. Deze voor de geschiedenis belangrijke overdracht is symbolisch weergegeven in het stadswapen, waarop de sleutels van San Pietro worden vastgehouden door de gevleugelde leeuw die de evangelist Marco symboliseert. Eind '500 werd de kerk van San Pietro officieel omgedoopt tot San Marco en pas in 1908 verworf de kerk van Pieve a Nievole opnieuw het recht om zich San Pietro te mogen noemen.

Ponte Buggianese



Comune di Ponte Buggianese

De geschiedenis van dit stadje is niet zo oud als de andere heuveldorpjes waaraan Ponte Buggianese zijn naam en oorsprong verleent. Achter dit rustige plaatsje op het platteland verschuilen zich een eeuwenlange strijd en hard werk om de modderige paludes te veranderen in bebouwbaar land. Door het steeds verder opdrogen van het meer van Fucecchio en de groei van de bevolking van Uzzano en Buggiano onstond in '500 Ponte Buggianese, met een klein kerkje dat door de bewoners zelf werd betaald. Door het kerkje kreeg het dorp een institutioneel referentiepunt en werd een religieuze boerengemeenschap geboren. Vervolgens werd met het decreet van 9 Maart 1899 door Koning Umberto I een stadswapen bepaald: een in tweeën gedeeld schild met op de ene helft een roodgekleurd rund op een groene weide, waarnaast een rode lelie en op de tweede helft een bloeiende lelie in rood en zilver

Uzzano



Comune di Uzzano

Waarschijnlijk is de naam Uzzano afgeleid van de naam van een moedige Longobardo legerkapitein; Uzzo of Uccio, die in zijn tijd het kasteel van Uzzano heeft laten bouwen. Een andere mogelijke afkomst is van het latijnse werkwoord *urere* (als *eruptie*), dat door Giovanni Bocaccio werd opgeschreven naar aanleiding van een vreemd verschijnsel: een riviertje in de omgeving ontplofte als een vulkaan, waarbij een grote massa stenen in een kolkende rivier van vuur uit de aarde kwam. Dit verklaart ook het suggestieve stadswapen van Uzzano; een brandende stapel balken met een balk voor iedere historische nederzetting in de gemeente (Castello, La Costa, Botteghino, Terrarossa, Torricchio). Een andere, vanuit wetenschappelijk oogpunt meer plausibele verklaring komt uit de Romeinse tijd. Namen die op *-ano* eindigen komen namelijk veel voor in de omgeving van Lucca en in Valdinievole. Dit komt door het Romeinse gebruik om kavels grond naar de eigenaar ervan te noemen. Giacomo Puccini, die tijdelijk in Uzzano verbleef, componeerde er tussen de olijfbomen delen van zijn beroemde opera *La Boheme*.